

ДЕНИЦА МИНЧЕВА

РАЗГОВОРИ

chitanka.info

Донесе ми нощта подарък.
Малък и грозен.
Не ми хареса.
Попита ме — „Харесва ли ти?“
Казах ѝ — „Много!“
Обичам нощта.

— — —

Малко и крехко,
при мен дойде детето на съня ми.
Целуна очите ми и каза:
„Избрана си.“
„За какво?“ — попитах.
„Да бъдеш свободна.“ — каза ми.
„А защо до сега не бях?“ — учудих се.
„Никой не е свободен безпричинно.“ — отговори ми.
„А ти сега имаш причина.“
Замислих се.
„И каква е тя?“
„Да възмездяваш.“
„За добро и зло ли?“
„Не. Ще възмездяваш хората заедно живеят.“
„А какво е възмездието за това?“
„Смърт.“
Добра причина да се живее.
Нали?

— — —

— От какво бягаш, мъничка моя?
— Бягам от чудовището.
— Кое чудовище, дете ненагледно?
— Това, което се скри под леглото ми.
— От къде знаеш, че там има чудовище?

- *Знам, защото сама го оставих*
- *да лежи там в прахоляка.*
- *От кого се криеш, дъще любима?*
- *От онзи, който ме нарани.*
- *Къде е той сега?*
- *Там под леглото.*
- *Под леглото и в мен — във сърцето ми.*
- *Тогава изхвърли сърцето си, мое момиче.*
- *Не мога. Той го изяде.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.